

Carta oberta a l'Ajuntament de Tarragona

«Respecta'm, respecteu-nos!»

Matinada de Sant Magí, després d'haver estat tota la nit participant a la festa antirepressiva #JusticiaCasBershka, en solidaritat amb les encausades, mentre Tarragona es desbordava de festes i «festes». Havent recollit, pujava cap a casa, acompanyada pels gats de la Part Alta i les claus sempre a la mà; enfilant el carrer dels Cavallers he descartat dos possibles vies d'arribada a casa per un «si de cas»... Fins que, en arribar al Portal del Roser, dos nois amb molta cara de «passats», sense samarreta, semblava que m'estaven esperant. He accelerat el pas com he pogut mentre notava que els tenia darrere, un d'ells ha començat a cridar-me «Rubia, párate!» i a xiular-me. En aquest camí ens hem creuat amb dos nois, per separat, als que he mirat demanant ajuda: cap dels dos s'ha aturat (si haguessin estat valents i ho haguessin fet!). He seguit fins que he vist que al carrer ja no hi havia ningú més que nosaltres tres i que ells no en tenien prou. Érem ja molt a prop de casa, però no volia arribar-hi, per por que sabessin on visc i perquè m'espantava pensar que si obria la porta entrarien al meu darrere. Aleshores m'he girat per veure on eren i pensar si tenia temps, o no, de marxar. Els tenia just darrere. Allargant els braços per barrar-me el pas, han intentat impedir que pogués marxar, mentre un d'ells amb una mirada molt perduda em preguntava on vivia, dient-me que ells venien amb mi a casa. Tremolant com he pogut, he començat a córrer en direcció contrària intentant arribar a un lloc on hi hagués gent, ells també han intentat córrer, però els he perdut al cap de poc. He trucat a una amiga que sabia que encara seria al lloc de la festa, amb qui he anat parlant durant tot el trajecte. En arribar, encara tremolant, he trucat un amic (mil gràcies!) per demanar-li que m'acompanyés a casa. Li he dit que m'esperés a la Plaça de la Font, que anava cap allà, lloc on sabia que encara hi hauria gent. De camí m'he trobat una parella de la Guàrdia Urbana patrullant, als que he acudit directament per explicar-los què acabava de passar, amb la intenció que fessin alguna cosa. Però, a part de no alarmar-se per res, un dels dos m'ha preguntat:

«Eran españoles, latinos o moros? Seguramente irian drogados».

Jo li he dit que no en tenia ni idea, que aquest no era el tema, que si s'espavilaven encara els enganxarien. M'ha dit:

«Però noia, ja se sap, aquestes coses en dies de festa, passen. En tot cas, si passem per allí ens hi fixarem».

He intentat que es moguessin i que hi anessin, com a mínim que em preguntessin si tornava sola o no, si algú m'acompanyaria després d'això, com estava, si necessitava ajuda... Res de res!

Ajuntament de Tarragona, de res serveix iniciar una campanya #NoesNo #Respecta'm regalant la responsabilitat de tot a la ciutadania si no s'ofereixen els mecanismes efectius necessaris de prevenció i actuació en cas d'assetjament. Aquella nit, revetlla de Sant Magí, treballaven per a la ciutat Voluntaris de Protecció Civil, la Creu Roja i la Guàrdia Urbana, que jo hagués vist. Seria bo saber quants d'aquests agents, dedicats a vetllar per la seguretat de la ciutadania, abans o després de l'inici de la campanya municipal contra l'assetjament a les zones de festa ha rebut

qualsevol indicació, formació, etc., sobre com cal actuar en cas d'assetjament, com prevenir aquestes situacions a les zones d'oci, què fer per evitar que una situació com la d'aquella nit acabi amb una violació dins un portal.

Hi ha moltíssims mecanismes a l'abast, articles científics, experts i expertes, moviments feministes, experiències internacionals efectives, per acabar amb aquestes agressions i fins i tot generar els contextos per prevenir-les. Més evidències i menys bona fe, Ajuntament de Tarragona!

Confio que al setembre, per Santa Tecla, deixaran les campanyes superficials de banda i vetllaran per assegurar que tots els agents que tinguin la responsabilitat de treballar en nits i espais de festa actuaran per evitar el més mínim dels casos d'assetjament.

Tenim dret a exigir mecanismes de prevenció efectius. Tenim dret a viure en uns carrers, uns barris i unes festes lliures d'assetjament!

Mar Joanpere Foraster

Resident a Tarragona